

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 16. februar 2015
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sags nr.: 1407067
Dok nr.: 1625263

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 4. december 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 296 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 296:

"Kan ministeren oplyse, hvad det vil koste at ændre patienterstatningerne, så de flugter med arbejdsmarkedserstatningerne, dvs. at når først en erstatning er blevet godkendt, så kan den ikke ankes?"

Svar:

Jeg lægger til grund for besvarelsen af spørgsmålet, at der med "arbejdsmarkedserstatningerne" sigtes til arbejdsskadeerstatninger.

Disse erstatninger fastsættes af Arbejdsskadestyrelsen i første instans, og Beskæftigelsesministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet oplyst, at Arbejdsskadestyrelsens afgørelser af sagens parter kan påklages til Ankestyrelsen.

Jeg lægger derfor også til grund for besvarelsen, at der spørges til muligheden for at kræve tilbagebetaling af en allerede udbetalt erstatning og ikke muligheden for at anke en afgørelse om erstatning.

Beskæftigelsesministeriet har i den forbindelse oplyst, at arbejdsskadelovens § 40a regulerer muligheden for at kræve en udbetalt erstatning tilbagebetalt. Det er Arbejdsskadestyrelsen, der træffer afgørelse herom.

En tilkendt erstatning af Arbejdsskadestyrelsen kan således ikke kræves tilbagebetalt, hvis den er modtaget i god tro. Det samme gælder, hvis sagen ankes, og Ankestyrelsen vurderer, at erstatningen skal nedsættes eller bortfalde.

Erstatning på grund af en patientskade tilkendes i 1. instans af Patienterstatningen med klageadgang til Ankenævnet for Patienterstatningen. Patientombuddet sekretariatsbetjener Ankenævnet for Patienterstatningen.

Det følger af § 58 b, stk. 1, 2. pkt., i lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, at Ankenævnet for Patienterstatningen kan stadfæste, ophæve eller ændre Patienterstatningens afgørelse. Dette betyder, at ankenævnet kan træffe afgørelsen om, at en allerede tilkendt erstatning nedsættes eller helt bortfalder.

Der er i klage- og erstatningsloven, i modsætning til i arbejdsskadeloven, ikke fastsat regler for tilbagebetaling af tidligere udbetalte erstatninger. Det reguleres af dansk rets almindelige regler om tilbagesøgning.

Ankenævnet for Patienterstatningen tager således ikke stilling til spørgsmålet om tilbagebetaling, hvis Ankenævnet nedsætter erstatningens størrelse ift den erstatning, patienten har fået tilkendt i Patienterstatningen.

Det er den myndighed/den private sundhedsaktør, der finansierer patientskadeerstatningerne, der ville skulle opkræve et evt erstatningsbeløb fra patienten. Det er regionerne, der i overvejende grad finansierer patientskadeerstatningerne, da de er ansvarlige for den største del af behandlingen i sundhedsvæsenet. Dog finansierer kommunerne skader sket i kommunalt regi, ligesom de private sundhedsaktører via forsikringsordninger betaler for skader sket hos dem. Herudover finansierer staten lægemiddelskadeerstatningssager.

I forhold til lægemiddelskadesagerne kan jeg oplyse, at staten opkræver erstatningerne, hvis Ankenævnet for Patienterstatningen har truffet afgørelse om nedsættelse eller bortfald af erstatning. Hvis patienten anlægger sag ved domstolen om prøvelse af ankenævnets afgørelse, kan Patientombuddet, som sekretariatsbetjener ankenævnet, tillægge tilbagebetalingskravet opsættende virkning, således at opkrævningen sættes i bero, indtil dommen foreligger. Dette gælder også, hvis domstolens afgørelse ankes til en højere instans.

Patientombuddet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet oplyst, at nævnet i 2013 ændrede i alt 14 % af de sager, der indebar en stillingtagen til Patienterstatningens afgørelser. Heraf var 3,5 % ændringer til skade for patienten. Det samlede erstatningsbeløb i disse sager var på 7,1 mio. kr. I 2014 blev 14,6 % af sagerne ændret og i 5,1 % heraf var det til skade for patienten. Det samlede erstatningsbeløb i disse sager var på 20,5 mio. kr.

Patientombuddet har herudover bl.a. oplyst, at de ændrede erstatningsbeløb i 2014 varierer væsentlig fra sag til sag. Lavest ændrede beløb var således 3.000 kr., mens den sag med den største ændring af erstatning angik et beløb på 3.7 mio. kr. Patientombuddet giver således udtryk for, at opgørelserne for 2013 og 2014 viser, at der er så store udsving i erstatningsbeløbene, at det ikke er muligt at give et meningsfuldt bud på, hvad det vil koste at ændre lovgivningen, så en udbetalt erstatning ikke kan kræves tilbagebetalt. Hertil kommer ifølge Patientombuddet de udgifter, der vil være forbundet med behandling af et forventeligt meget større antal ankesager end i dag.

Det er ikke Patientombuddet eller ministeriet bekendt i hvilket omfang, der kan og rent faktisk er blevet krævet tilbagebetaling i de ovennævnte sager.

Det er således ikke muligt at oplyse, hvad det vil koste at ændre patientskadeerstatningerne, så de flugter med arbejdsskadeerstatningerne. Der er tale om to systemer, der varetager forskellige hensyn, og en ensretning af systemerne vil ikke i alle tilfælde være til fordel for den enkelte skadelidte.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Mie Saabye